

Tavasztól az [Albert Schweitzer Alapítvány](#) működteti Székelyudvarhely egyetlen, a Budvár utcában levő hajléktalanszállóját. Az alapítvány munkatársaitól,

Kosztolányi Anna

és

Farkas Réka

szociális munkásoktól megtudtuk, hogy jelenleg kb. huszonötre becslik az udvarhelyi hajléktalanok számát.

A város különböző részein jól látszik azoknak a hajléktalanoknak a nyoma, akik a melegebb hónapokat a szabad ég alatt töltötték, de a hideg időszak beálltával mégis bementek a hajléktalanszállóba.

Hajléktalanok nyomában
Helyek és nyomok

A Nagy-Küküllő partján, a Kriza János utcai pékség melletti garázsok mögött most is jól látható, hogy több hajléktalan rendszeresen ott éjszakázik. Habár a hely most ki van takarítva, a parton tűzhely nyomai, a híd alatt matrac, ruhadarabok, cipők, papucsok – jól látható, hogy nyáron több ember él itt rendszeresen.

Csendőrök gyűjtötték be őket

A munkatársak szerint tavaly télen, amikor a legalacsonyabb volt a hőmérséklet, a csendőrök összegyűjtötték az akkori hajléktalanokat és a szállóba vitték őket, megelőzve azt, hogy az utcán élők komolyabb fagyási sérülést szenvedjenek. Akkor tizenhat személyt vittek be.

Amennyiben egyszerre több mint tizenegy személy jelentkezik a hajléktalanszállón, pótágyakkal, matracokkal oldják meg a helyzetet. Vannak olyan hajléktalanok, akik egyáltalán nem jelentkeznek a szállóban, teljesen elutasítják azt, ugyanis bizonyos feltételeket teljesíteniük kell: nem szabad dohányozni, alkoholt fogyasztani (ittasan sem szabad bemenni), tisztálkodni kell, illetve valamilyen, a személyazonosságukat igazoló irattal is kell rendelkezniük.

A szállóba estefele lehet bejelentkezni, reggel viszont el kell hagyniuk az épületet – a nap nagy részét tehát most is az utcán töltik. Nap mint nap megpróbáltatásoknak vannak kitéve – egyrészt a hideg és a hiányos táplálkozás miatt, de olyan is előfordult, hogy idős hajléktalant megtámadtak és kiraboltak az utcán Budvár utcai kiskorú bűnözők.

Györfi Mária még mindig az utcán van

Nyár óta a Szabók utcájában a szabad ég alatt él egy betegnyugdíjas nő, **Györfi Mária** – mind az alapítvány, mind pedig az ottani lakók segítségét elutasítja. Habár portálunk munkatársainak közeledésére nem viselkedett agresszíven, problémájáról nem hajlandó beszélni, többszöri kérdésünkre sem akarta elmondani, hogy miért került az utcára.

A hölgy a Szabók utcájában saját bútorai és holmijai között húzza meg magát. A szomszédok szerint az is előfordult, hogy a gyerekek megdobálták.

A város és a lakói projekt

Az alapítvány a székesfehérvári **Gálovits Zoltán** projektvezető irányításával a hajléktalanok integrálódásával foglalkozó projektbe kezdett.

A város és lakói

elnevezésű, körülbelül egy hónapig tartó projekt során a hajléktalanságot, mint jelenséget mutatja be önkéntesek, illetve a hajléktalanok bevonásával létrehozott, színházszerű előadás segítségével.

A csoport első megbeszélését hétfőn este tartották, az érdeklődő önkéntesek között van lelkész, tanár, báros, újságíró, asztalos, diák, zenész, a város majd minden társadalmi rétege képviselteti magát. A cél az, hogy a hajléktalanok reintegrációja elkezdődjön, hogy a város lakói is megismerkedjenek ezzel a sokszor tabuként kezelt jelenséggel.